

La finestra oberta

SANDRA
CANO

El menysteniment cap els adolescents en risc

Continua essent molt urgent posar en marxa a Andorra un centre multifuncional amb una escola terapèutica per a menors amb problemes, problemes greus reals, que pateixen nombroses famílies. Amb tot el soroll que s'ha fet en relació a aquest tema, penso que el Ministeri d'Afers Socials ja hauria d'haver fet les accions escaients per a establir un conveni amb el centre que hi ha al país.

L'article 30 de la nostra Constitució reconeix el dret a la protecció de la salut. El progressistes demanem que es respecti aquest dret a la protecció de la salut i a rebre prestacions per atendre altres necessitats personals.

En altres tribunes d'opinió ja he parlat de la situació, que ens preocupa molt, de joves que tenen comportaments de risc en l'àmbit alimentari, sexual, social i legal. Canalla que abusa de les noves tecnologies.

També he fet reiterades referències a infants i adolescents amb els que cada vegada és més difícil conèixer a casa. Adolescents irritables i poc comunicatius. Infants poc motivats a l'escola amb dificultats de rendiment escolar.

Hi ha nois i noies angoixats o tristos sense que sigui fàcil esbrinar per

què. Hi ha nois i noies poc interessats i molt desorientats pel que fa al seu futur, que tot i ser adolescents que no pateixen cap trastorn, acaben en situació de fracàs escolar.

Preocupa també l'augment, entre el jovent, de la receptivitat respecte del consum d'alcohol i d'altres substàncies. Consum, policonsum, abús o dependència tòxica. Són adolescents que volen ser grans quan encara no ho són.

També seguim molt preocupats per aquelles famílies que tenen fills amb els quals cada vegada és més difícil la comunicació a casa.

No parlem de casos aïllats, parlem d'un problema que s'agreuja mentre que el Govern no ha estat previsor ni ha encarat mesures que s'adaptin a la realitat de les famílies.

Perquè no són només els adolescents els que pateixen. Les famílies acaben pagant un preu molt alt econòmicament, però encara més emocionalment.

Portem així mesos, explicant que hi ha famílies que necessiten un recolzament actiu, orientació, assessorament i, en alguns casos, atenció terapèutica.

En una bateria de vuit preguntes al Govern que va formular el conseller **Victor Naudi**, el nostre portaveu parlamentari al Consell General, demanava conèixer el suport terapèutic que es posa a disposició dels joves que pateixen trastorns i el seu entorn.

La resposta va ser clara: es deriven a centres fora del país, i no es faran més contractes amb altres centres.

El missatge que reben doncs les associacions i famílies per part del ministre candidat **Xavier Esport** és que cal marxar d'Andorra per a poder ser tractats.

Els nombre d'adolescents afectat és, al nostre entendre, força alt per un país com Andorra. I cal tenir en compte els adolescents, les famílies dels quals no poden fer front a aquesta despesa i no poden ingressar els seus fills fora d'Andorra.

Parlem clar i encarem d'una vegada per totes la realitat que està patint el país en relació a aquest tema perquè ja no es pot amagar més el problema, de tan gran que s'està fent.

És ben trist que en vuit anys de majoria absoluta no s'hagi donat solució a aquesta problemàtica. Era un govern que prometia, el 2015, polítiques socials i atendre l'evolució de les necessitats del país tenint cura dels col·lectius més vulnerables.

DA prometia «concentrar els recursos allà on fossin més necessaris». DA pretenia ser «la garantia del futur de l'Estat del benestar, perquè es un dret reconegut a la Constitució».

Paraules buides que l'actuació – la passivitat – del ministre d'Afers Socials ha desmentit. Menysteniment. ≡

Membre de la Comissió Política Nacional de Progressistes-SDP